

JOELLE CHARBONNEAU

NODIG

Karakter Uitgevers B.V.

KAYLEE

willen: een verlangen om iets te bezitten of te doen;
een wens.

nodig hebben: iets essentieels wat vereist is, omdat je
er niet zonder kunt leven.

Wat heb jij *nodig*?

‘Zie je nou, Kaylee. Bizar, toch?’ Nate draait zich op mijn bureaustoel grijnzend naar me toe, waardoor de beugel te zien is die er volgende week eindelijk uitgehaald wordt. Daar heeft hij al eerder voor gepleit, met als argument dat geen enkele zestienjarige jongen met ijzer in zijn mond meisjes onder ogen zou mogen komen, maar zijn vader en de orthodontist waren het daar niet mee eens. Persoonlijk vind ik dat de knappe blonde Nate er daardoor minder volmaakt uitziet, wat op zich niet erg is. Hij kan wel een minpuntje – of tien – gebruiken. Maar goed, daarvan heb ik er genoeg voor ons samen. De aandacht trekkende dramaqueen en de veronachtzaamde, onsportieve broer. Hoewel we enorm verschillen, zijn we diep vanbinnen identiek.

‘Ik snap het niet,’ zeg ik, terwijl ik over zijn schouder naar mijn Mac kijk. ‘Is dit de website waar Jack een nieuwe iPhone van heeft gekregen?’

Toen Nates oudere broer zijn derde iPhone in bijna net zo veel maanden stuk had gemaakt, wilde hij voor Kerstmis de nieuwste versie met als argument dat hij zijn e-mail moest

kunnen checken omdat hij anders niet zou weten of hij was aangenomen op een vervolgopleiding. De eerste twee keer had zijn moeder hem een nieuwe telefoon gegeven met de waarschuwing dat ze dat niet nog een keer zou doen, wat niemand geloofde, aangezien Nates ouders Jack altijd alles geven wat zijn hartje begeert. Maar de laatste keer had zijn vader Jacks verzoek afgewezen en voet bij stuk gehouden. Zelfs de Kerstman en de feestdagen konden hem niet op andere gedachten brengen. Geen nieuwe iPhone tot uit het eerste rapport zou blijken dat Jack wat betreft minstens één niet-sportief aspect in zijn leven verantwoordelijk kon zijn. Ja, ja... Jack is enorm populair vanwege zijn atletische vaardigheden, maar dat maakt hem nog niet slim.

‘Ja. Toen pa thuiskwam en Jack met de telefoon zag, werd hij laaiend. Hij concludeerde dat ma op eigen houtje had gehandeld, schreeuwde dat hij het zat was dat ze zijn autoriteit ondermijnde en stormde naar buiten, voordat ze hem ervan kon overtuigen dat ze er niets mee te maken had.’

‘Misschien was dat wél zo.’ Ik zet mijn bril af en wrijf in mijn ogen. Het zou niet de eerste keer zijn dat Nates moeder gezwicht was. Bij de familie Weakley kan Jack niets verkeerd doen. Wat moet dat heerlijk zijn. Voor Jack.

Nate schudt zijn hoofd. ‘Ik dacht ook dat het mijn moeder was, maar later hoorde ik Jack met een van zijn vrienden praten. Hij zei dat hij de telefoon van een of ander nieuw online sociaal netwerk had. Het enige wat hij ervoor had moeten doen, was vijf geschikte vrienden uitnodigen voor het netwerk. Zodra zij de uitnodiging hadden geaccepteerd, was de telefoon van hem.’

‘Zo zit de wereld niet in elkaar.’ Althans, de mijne niet. ‘De site vraagt vast om een creditcard of zoiets. Niemand geeft gratis telefoons weg voor het uitnodigen van vijf mensen voor een nieuw sociaal netwerk.’

‘Deze wel.’ Nate draait zich weer naar het scherm. ‘Geloof me, mijn broer is niet slim genoeg om zoiets te verzinnen. En hij is niet de enige die dingen gekregen heeft. Kijk maar.’

Nate klikt met de muis en verschuift de laptop, zodat ik op het scherm kan kijken. Normaal gesproken zou ik zonder bril niets kunnen lezen, maar in dit geval kan ik de grote rode letters in het midden van een zwart vlak onderscheiden.

aantal leden netwerk: 48

verzoeken in behandeling: 43

ingewilligde verzoeken: 7

‘Duss...’ Nate kijkt me met een sullige glimlach aan. ‘Wat zal ik vragen? Een nieuwe fiets? Een computer?’

‘Die heb je allebei niet nodig.’

‘Nou en?’ Nate haalt zijn schouders op. ‘Jack had ook niet echt een telefoon nodig, maar hij heeft er wel een gekregen.’

‘Jawel, maar...’ Maar wat? Dat weet ik niet precies. Iets aan dit hele gebeuren zit me niet lekker. Of misschien ligt het gewoon aan de vraag die gesteld wordt: wat heb je *nódig*? Want ik weet wat nodig hebben is, en dat is geen nieuwe telefoon.

Nate werpt me een geërgerde blik toe en ik voel me een beetje schuldig. Toen Nate hoorde dat mijn moeder en broer niet thuis waren, heeft hij alles uit zijn handen laten vallen om mij gezelschap te komen houden. En Nate kennende heeft hij

waarschijnlijk tig aanbiedingen gehad voor iets leukers vanavond. Er komt een moment dat hij zich dat gaat realiseren en ingaat op die uitnodigingen. En wat moet ik dan?

Dus ik zet mijn bril weer op en zeg: 'Ik denk dat ik gewoon verbaasd ben dat je broer jou een uitnodiging heeft gestuurd.'

'Dat heeft hij ook niet gedaan.' Nate grijnst breed. 'Hij was vergeten uit te loggen toen hij naar de afspraak met zijn vrienden ging. En toen heb ik zijn computer geleend en mezelf een uitnodiging gestuurd.' Nate rolt met zijn schouders. 'Het netwerk geeft iedere gebruiker een profielnaam en voor zover ik kan zien, mag niemand op de site iets zeggen wat zijn of haar identiteit kan onthullen. En ze mogen ook niet laten weten of ze het gevraagde inderdaad gekregen hebben.' Hij klikt een paar keer met de muis en wijst dan naar het scherm, terwijl hij voorleest: 'Dan schend je de gebruiksvoorwaarden en wordt het inwilligen van verzoeken in de toekomst ongeldig.'

'Maar Jack...'

'Jep.' Nate lacht. 'Jack heeft die regels al overtreden. Hij zal niet blij zijn als hij nog iets probeert te krijgen en NODIG hem afwijst. Ik zie zijn gezicht al voor me.'

'Dus jij gaat ervan uit dat de mensen achter dat netwerk weten dat Jack het aan zijn vrienden heeft verteld,' zeg ik. 'Maar die kans is toch heel klein?'

'Ja. Balen.' Nate slaakt een dramatische zucht. 'Toch kan er altijd iemand achter komen dat Jack de regels heeft overtreden en dat is fijn. Dan heb ik iets om over te dromen als hij weer een klotestreek uithaalt.'

'Dan zul jij de komende tijd wel veel dromen,' zeg ik lachend. 'Ach, je moet iets. We kunnen niet allemaal een broer hebben

met wie we het goed kunnen vinden.’ Ik zie Nates blik verschuiven naar de ingelijste foto op mijn bureau van mam, DJ en mij die afgelopen zomer is gemaakt. DJ’s blonde haar glanst in het zonlicht. Zijn gezicht straalt. Mam en ik zien er ook blij uit, maar door ons bruine haar lijken we minder stralend. Of misschien komt dat gewoon doordat ik weet dat we allebei veel meer op DJ zouden willen lijken.

‘Heb je al iets gehoord?’ vraagt Nate.

Ik bijt op mijn onderlip, haal mijn telefoon uit mijn achterzak en controleer of ik geen berichten gemist heb. Nee. ‘Mam is met DJ naar de eerstehulp post van het ziekenhuis gegaan en meestal heeft ze daar niet zo veel bereik. Maar ze laat vast snel van zich horen.’ Het kan geen terugval zijn. Dat mag gewoon niet. Dat verdient hij niet na alles wat hij al heeft meegemaakt. Als ik mee had gemogen zou ik nu bij hem zijn. Maar mijn moeder stond erop dat ik hier bleef. Uit de buurt. Alleen.

Nate steekt zijn hand uit en ik doe een stap naar hem toe. Hij pakt mijn hand en verstrengelt zijn vingers met de mijne. Nee. Niet alleen. Achter hem zie ik aan de bovenkant van het computerscherm in grote rode blokletters het woord NODIG staan en dat is toepasselijk. Want in mijn leven is Nate iemand die ik nodig heb. Ik zou niet weten hoe ik dit soort avonden zonder hem moest doorkomen. Als hij ooit een vaste vriendin krijgt, kan ik het wel schudden.

‘Goed...’ Nates ondeugende toon is terug als hij mijn hand loslaat en zich naar het bureau omdraait. ‘Nu weer even naar wat echt belangrijk is. Waar kan ik het geweldige en machtige netwerk NODIG om vragen? Een auto zou fijn zijn.’

‘Je woont twee straten van school,’ zeg ik. ‘Je hebt geen auto

nódig. Bovendien zou je moeten gaan werken om de benzine en verzekeringen te kunnen betalen.’

‘Helaas wel, ja. En aangezien ik niets voel voor zware arbeid, zal ik om iets anders moeten vragen.’ Nate houdt zijn hoofd schuin. Zijn gezichtsuitdrukking wordt serieus. ‘Weet je wat ik echt nodig heb? Een voldoende voor mijn natuurkunde-proefwerk. Meneer Lott heeft gezegd dat ik daar anders in de zomervakantie een taak voor krijg.’

‘Ik denk niet dat de mensen van die site dat voor elkaar kunnen krijgen.’

‘Nee, maar degene die dit bedacht heeft, moet wel wat in zijn mars hebben. Misschien kan hij de schoolcomputer hacken en mijn cijfer veranderen. Wie waagt, die wint, toch?’ Nate typt een 10 voor mijn eindtoets natuurkunde en drukt op ENTER. De tekst in het kader verandert. Er staat nu: Verzoek wordt geverifieerd. Even geduld a.u.b. Er verschijnt een klok in beeld.

‘Ik dacht dat je een voldoende wilde.’

‘Waarom zou ik met minder genoegen nemen?’ Nate tikt met zijn vingers op mijn houten bureau, terwijl de grote wijzer van de klok op de NODIG-site van 12 naar 1 beweegt. En dan naar 2. Terwijl hij doorgaat naar 3 voel ik mijn telefoon trillen in mijn zak. De angst slaat me om het hart. Met trillende benen sta ik op en pak mijn mobiel.

‘En?’ vraagt Nate.

Ik probeer rustig adem te halen en neem op, duimend dat alles goed is met DJ. Gelukkig komt mijn moeder meteen ter zake en zegt dat dat zo is. Geen terugval. Hij is nog wel ziek, maar het is niet erger geworden. Dus dat is goed. Toch trilt mijn stem als ik ophang en zeg: ‘De arts doet nog één onder-

zoek, maar denkt dat de koorts door een virus komt. Verder is hij stabiel.' Voorlopig.

'Gelukkig maar. Hé, ik heb het al een tijdje niet gevraagd, maar heb je je vader...'

Ik schud mijn hoofd. 'Ik heb hem nog steeds niet kunnen vinden. De kerstkaart die hij gestuurd heeft kwam uit Kenosha, maar toen ik het nummer van dat adres belde, zeiden ze dat ze nog nooit van hem gehoord hadden.'

'Je vindt hem wel, Kaylee.' Nate staat op en slaat zijn armen om me heen. 'En anders zoeken we hier gewoon andere mensen die zich laten testen. We kunnen vast wel iemand overtuigen ons te helpen.'

Ik leun tegen Nate aan en doe mijn ogen dicht. 'Ik hoop het.' Ik dacht ook altijd dat dat wel zou lukken. Maar toen kwam ik erachter dat mensen weliswaar zeggen dat ze meeleven, maar dat het hen in feite geen reet kan schelen. Mijn vader niet. De mensen in deze stad niet. De schoolpsychologe niet, met wie ik van mijn moeder over mijn 'problemen' moet praten. Niemand. Als ik mijn ogen opendoe, zie ik het scherm achter Nate veranderen. Blij met de afleiding zeg ik: 'De klok tikt niet meer.'

Nates gezicht klaart op. Hij geeft me nog een geruststellend kneepje en zakt dan weer op de stoel voor het computerscherm. 'Gelukt. Voor het inwilligen van mijn verzoek hoef ik alleen maar zes geschikte vrienden uit te nodigen voor de site. Eitje.' Nate typt mijn naam en e-mailadres in en verstuurt die voor ik bezwaar kan maken. Dat doet hij vervolgens met nog vijf andere namen en adressen.

'Wie heb je uitgenodigd?'

‘Dat zeg ik niet. In tegenstelling tot Jack wil ik me wel aan de regels houden.’ Nate logt uit, schuift zijn stoel naar achteren en staat op. ‘Zei je moeder hoe laat ze terug zouden zijn?’

‘Nee.’ De vorige keer dat ik met DJ en mam naar de eerste-hulp post ben geweest, duurde het uren voordat DJ weer weg mocht. Het is alsof de tijd stil blijft staan als je een ziekenhuis binnengaat. ‘Ik denk dat het nog wel even duurt.’

‘Mooi.’ Nate pakt mijn arm en trekt me naar de deur. ‘Dan hebben wij nog tijd om de koelkast te plunderen en naar een griezelfilm te kijken voordat ze terugkomen.’

‘Moet het per se een horrorfilm zijn?’ vraag ik, ook al weet ik het antwoord al. ‘Kunnen we niet voor de honderdste keer naar *Lord of the Rings* kijken? Ik zal niet klagen als je alle dialogen opzegt en de vechtscènes naspeelt.’

‘Mmm, verleidelijk, maar nee.’ Hij lacht. ‘Je moet iets aardigs voor me doen omdat ik hiernaartoe ben gekomen en ik heb er mijn zinnen op gezet jou als een meisje te horen gillen.’

‘Voor het geval het je nog niet was opgevallen: ik ben een meisje.’

‘En ik heb de afgelopen zeven jaar mijn uiterste best gedaan dat niet tegen je te gebruiken.’ Nate knipoogt. ‘Pak jij de popcorn, dan haal ik iets te drinken. Het is hoog tijd voor iets leuks.’

HANNAH

Hannah Mazur zit achter haar bureau en haalt het boek dat ze in de vakantie moet lezen uit haar rugzak. Dat heeft ze de afgelopen anderhalve week voor zich uit geschoven, maar woensdag begint de school weer en dat betekent dat ze moet beginnen.

De geschiedenis van twee steden. Zelfs de titel klinkt saai. Haar lerares had plechtig beloofd hun geen huiswerk te geven deze vakantie; dat dit juist een prachtig geschenk was. Ja, düh. Als dat zo was, zou er wel een lekker ding op de cover staan.

Aangezien ze geen zin heeft om alles tot oudejaarsavond uit te stellen, bladert Hannah naar de eerste pagina en begint te lezen. Na tien minuten vallen haar ogen bijna dicht. Als dit mevrouw Hernandez' idee van een geschenk is, moet ze wat vaker uitgaan.

Door gelach van beneden wil Hannah opstaan om te kijken wat ze misloopt, maar dat kan niet nu ze iedereen verteld heeft dat ze naar boven ging om haar huiswerk te maken. Haar moeder zal haar met die 'blik' aankijken, wat onvermijdelijk zal leiden tot de mededeling dat ze niet naar het feest mag dat Logan met oud en nieuw geeft.

Hannah leest snel nog een paar bladzijden en besluit even pauze te nemen om haar e-mail te checken. Door kleine porties te lezen zal ze zich het boek tenslotte beter herinneren.

Ze grinnikt als ze een e-mail van Nate Weakley in haar inbox ziet. Misschien betekent dit dat ze eindelijk zijn aandacht

heeft getrokken. Het werd ook wel eens tijd dat hij kapte met Kaylee Dunham. Eerst had je haar zogenaamde ziek-zijn vorig jaar, waaruit alleen maar duidelijk werd dat ze acteerlessen en psychiatrische hulp nodig had. En toen ging ze zich ook nog eens verschrikkelijk opdringen aan mensen om zich als donor te laten testen. Nee, het zou geen wonder zijn als hij zijn belangstelling voor haar verliest. Iedereen vindt het erg dat Kaylees broer kan sterven, maar het is gewoon niet cool om in een volle kantine op mensen af te stappen en die in het bijzijn van iedereen te smeken zich te laten testen. Hannah vond de manier waarop iedereen haar in afwachting van haar antwoord aanstaarde afschuwelijk. En natuurlijk voelde ze zich ontzettend klote toen ze nee zei. Niemand zei ja, maar toch. Het is gewoon gemeen om het op die manier aan mensen te vragen.

Ze klikt op de link en lacht om de website. Haalt Nate een geintje uit? Zo ja, dan trapt zij er met open ogen in. Dit is stukken leuker dan Charles Dickens.

Ze denkt na over de vraag.

Wat heb jij nodig?

Hmm... Uittreksels? Nieuwe kleren voor het feest? Neu. Om Nates aandacht te trekken moet ze wel wat meer uit de kast halen. En wie weet, misschien probeert hij wel een manier te vinden om haar te geven wat ze wil. Dan moet ze het wel iets lastiger maken dan een tripje naar het winkelcentrum. Hannah verwerpt het ene idee na het andere tot ze er eindelijk uit is.

‘Ik heb een extra week kerstvakantie nodig.’

Verdomd, haar vader zou een gat in de lucht springen als dat lukte. Hij vindt het leuk om les te geven, maar zelfs hij heeft gezegd dat de vakantie dit jaar niet lang genoeg is. Hij zou

graag meer tijd hebben om voetbal te kijken en videospelletjes te spelen met haar broers, en dan zou zij dit boek nog een paar dagen weg kunnen leggen. Haar vader zou dat een win-situatie noemen.

De klok van NODIG tikt. Als haar verzoek geaccepteerd is, voert ze de zeven vereiste e-mailadressen in en drukt op SEND.

Lees ook van Karakter Uitgevers B.V.

JOELLE CHARBONNEAU

De Test-trilogie

**Dé Young Adult-serie voor de fans van
*De Hongerspelen en Divergent***

De Test

‘Als je van *The Hunger Games* hebt genoten, is dit boek een must.’
– bol.com

De jonge, ambitieuze Cia Vale is tot haar vreugde een van de uitverkorenen om deel te nemen aan de Test: een jaarlijks terugkerend evenement waarvoor alleen de allerbeste studenten uit de koloniën van het Verenigde Gemenebest geselecteerd worden. Cia komt al snel tot de ontdekking dat ze op zichzelf aangewezen is, maar door haar intuïtie te volgen en intelligentie en durf te tonen komt ze steeds een testronde verder terwijl haar medekandidaten stuk voor stuk het toneel moeten verlaten, levend of dood...

‘Ben je klaar met *De Hongerspelen* en ben je erg benieuwd naar een vergelijkbare reeks die andere aspecten belicht en minstens zo spannend en onderhoudend is? Begin dan vooral in Charbonneaus trilogie. Het zal je omver blazen.’ – boekreviews.nl

ISBN 978 90 452 0537 3

Ook verkrijgbaar als e-book ISBN 978 90 452 0584 7

De studie

Deel twee in De Test-trilogie

‘*De studie* is spannend en erg goed geschreven. Kom maar gauw op met dat laatste deel.’ – *Leidsch Dagblad* (4 sterren)

‘Mijn nieuwe favoriete serie! Een fantastische, echt geweldige pageturner! Je wilt deze echt niet missen!’ – Goodreads (5 sterren)

‘*De studie* vertelt een beklemmend, bijna paranoïde verhaal, waarin verraad, bedrog en gevaar elkaar in hoog tempo afwisselen.’
– *Publishers Weekly*

ISBN 978 90 452 0710 0

Ook verkrijgbaar als e-book ISBN 978 90 452 0435 2

Het examen

Deel drie in De Test-trilogie

‘Een echte aanrader voor zowel jeugd als volwassenen.’
– bol.com (4 sterren)

‘Niet weg te leggen.’ – *Noordhollands Dagblad* (4 sterren)

ISBN 978 90 452 0962 3

Ook verkrijgbaar als e-book ISBN 978 90 452 0726 1